

Bartholdy: Så længe flygtningene endnu er her i landet, og man endnu ikke ved, hvilket anlæg man efter den nye forsvarsordning vil faa brug for, må det anses for nødvendigt, at lovens gyldighedstid forlænges. Jeg skal derfor anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Steen: Det er med tilfredshed, jeg af den højtærede ministers fremsættelsestale ser, at man ikke det sidste par år har gjort brug af de bemyndigelser, den midlertidige lov indeholder, og idet jeg forudsætter, at ministeren, hvis ellers forholdet udvikler sig således, at det er rimeligt og forsvarligt, vil benytte den bemyndigelse, der er givet til ved kongelig anordning at ophæve loven inden udløbet af den tid, for hvilken forlængelsen gælder, er vi villige til at medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Alfred Jensen: Under mere rolige forhold ville et lovforslag som det foreliggende ikke give anledning til mange bemærkninger og slet ikke til betænkeligheder, men det stiller sig unægtelig lidt anderledes i en tid, da man fra visse sider jævnligt taler om krigens uundgæelighed og foranstaltninger til en kommende krig træffes i feberagtigt tempo. Ministerens fremsættelsestale skjuler heller ikke, at det, vi nu drøfter under fredelige forhold, kan blive anvendt under ufredelige omstændigheder. Han siger vel i fremsættelsestalen, at der ikke tænkes paa nye beslaglæggelser, og anfører som støtte herfor, at der det sidste par år ikke er foretaget nye beslaglæggelser, hverken til militære foranstaltninger eller til flygtningeadministrationen. Men det står også fast, at når lovforslaget ikke indskrænker sig til kun at fastholde de omtalte beslaglæggelser, er grunden den — hedder det i fremsættelsestalen —

„at man ikke kan overse det fremtidige beslaglæggelsesbehov og derfor næppe bør afskære sig fra i påkommende tilfælde at kunne benytte loven“.

Der siges ikke noget om, hvilket beslaglæggelsesbehov der er tale om; det må vel i bedste fald være det beslaglæggelsesbehov, som en midlertidig forsvarsordning, der er under forberedelse, vil kræve, men i værste fald vil det sige under krigsforhold, og dermed er lovforslaget kommet i berøring med militariseringspolitikken, og det giver naturligvis overalt i jævne befolkningslag de største betænkeligheder. Thi selv om man ved, at oprustning ikke betyder krig i dag, ved man dog, at anskaffelse af nyt og moderne krigsmateriel, oprettelse af baser og omfat-

tende militære foranstaltninger må bringe verden nærmere en ny krig og i dette tilfælde et sandt ragnarok. Vi har fået nok af krig og ønsker rustningerne begrænset. Jeg vil ikke påstå, at der sker nogen særlig rustningsbegrænsning, fordi dette lovforslag ikke gennemføres, og det er der vel næppe heller andre, der vil påstå. Der er vel heller ingen, der vil regne med, at opgivelsen af denne ekstraordinære lovgivning vil tjene til at sikre freden, men det hindrer ikke, at tankerne netop i denne omgang og i denne forbindelse beskæftiger sig med, om vi nu også har gjort alt, hvad der kan gøres, for at hindre, at verden kastes ud i en ny krig. Folket ønsker, at ingen mulighed må lades uforsøgt, og alt skal gøres, for at vi ikke påny kommer ud for krigen.

Jeg skal derfor slutte mine bemærkninger med at stille følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler, at landet må sætte alt ind på at sikre og bevare freden, opfordrer det Danmarks delegation på De Forenede Nationers generalforsamling til at stemme for Sovjetunionens forslag om nedskæring af rustningerne og forbudet mod atomvåben

og fortsætter behandlingen af den på dagsordenen opførte sag.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler, at landet må sætte alt ind på at sikre og bevare freden, opfordrer det Danmarks delegation på De Forenede Nationers generalforsamling til at stemme for Sovjetunionens forslag om nedskæring af rustningerne og forbudet mod atomvåben

og fortsætter behandlingen af den på dagsordenen opførte sag.“

Forhandlingen drejer sig nu om det stillede forslag om motiveret dagsorden.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg må tilråde tingets medlemmer at afvise det stillede forslag om dagsorden, da jeg ikke kan se, det har ret megen forbindelse med det lovforslag, der er til behandling.

Hermed sluttede forhandlingen om det fremsatte forslag om en motiveret dagsorden.

Forslag om en motiveret dagsorden af Alfred Jensen (se foran)

forkastedes med 87 stemmer mod 7.

Forhandlingen om lovforslaget genoptoges.